

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Duminica Serghei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Comrat, din 19 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat, din 18 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

Duminica Serghei Dmitri, născut la 17.05.1986, originar din mun. Comrat, str. Mareșalului Malinovski, 12, domiciliat în s. Ferapontievca, str. Lenin, 80, mun. Comrat.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 30.09.2014 - 19.12.2014;

instanța de apel: 15.01.2015 - 18.06.2015;

instanța de recurs: 14.09.2015 - 23.12.2015.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, din 19.12.2014, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Duminică S. a fost condamnat în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10 000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Neagu V., privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în mărime de 50 000 lei, a fost admisă în principiu, urmînd asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că la 14.08.2014, în jurul orei 09⁴⁰, inculpatul Duminica S. care se deplasa la volanul automobilului de marca/model „Toyota Celica” cu n/î CA 9626 TK, pe str. Lenin, mun. Comrat, fiind stopat de către colaboratorii INP al IGP a MAI, a refuzat să prezinte careva acte la control și să se conformeze somațiilor acestora, ulterior, avînd scopul împiedicării activității colaboratorilor INP și sustragerii de la fața locului, intenționat l-a tamponat pe colaboratorul INP, Neagu V.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura stabilirii pedepsei și în partea admiterii în principiu a acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 225 unități convenționale, invocând că, amenda stabilită de instanță este exagerată și nu corespunde caracterului și gradului de pericol social al infracțiunii săvârșite, totodată instanța nu a ținut cont de prezența circumstanțelor atenuante la cauză (*recunoașterea vinovății*) și de condițiile de trai ale inculpatului.

Adițional, inculpatul a menționat că, acțiunea civilă pe cauză a fost admisă în principiu în lipsa unui suport probatoriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat, din 18.06.2015, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță cercetînd în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit situația de fapt și a dat o încadrarea juridică corespunzătoare faptelor comise de inculpat.

Instanța de apel a reiterat că, în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond inculpatul a solicitat printr-o cerere scrisă, judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel s-a dispus judecarea cauzei în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală (f.d. 88).

De asemenea, instanța de apel a conchis că, instanța de judecată corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținînd cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de către inculpat, de personalitatea acestuia, de circumstanțele care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, respectiv, luînd în considerație toate circumstanțele expuse, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță corect a stabilit pedeapsa inculpatului aplicînd prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

6. Împotriva hotărîrilor nominalizate, a declarat recurs ordinar inculpatul, care invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respins acțiunii civile înaintată de partea vătămată și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 225 unități convenționale.

În motivarea recursului ordinar, autorul invocă argumente similare cu cele indicate în cererea de apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Inculpatul își întemeiază recursul său în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, totodată semnalând și pct. 10) al aceleiași norme procesual penale care stipulează că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Însă, instanța de recurs constată că, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, iar decizia instanței de apel corespunde prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Așadar, instanța de recurs reține că, la solicitarea inculpatului Duminica S., care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, cauza a fost examinată în procedură simplificată.

Instanța de recurs menționează că, în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Totodată, Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, Colegiul penal menționează că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie *echitabilă*, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal (în speță și a dreptului procesual penal - art. 364¹ CPP) și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de judecată trebuie să se conducă de limitele de pedepse stabilite de sistemul dreptului penal, care sunt relativ determinate. Aceste pedepse sunt: *minimum* și *maximum* prevăzut de fiecare infracțiune în textul incriminator.

Categoriile pedepselor sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă - *amendă*, pînă la cea mai aspră - *detențiune pe viață*.

Prin urmare, instanța de judecată, ținînd cont de prevederile art. 26, 101, 384 Cod de procedură penală, în baza propriei convingeri, decide asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei și în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, îi stabilește categoria de pedeapsă.

La acest capitol Colegiul penal ține să menționeze că, sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat Duminica S. (art. 349 alin. (1) Cod penal), prevede pedeapsă cu *amendă* în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale, *muncă neremunerată în folosul comunității* de pînă la 180 ore, sau *închisoare* de pînă la 2 ani.

Așa dar, Colegiul penal relevă că, în speță instanța de fond ținînd cont de toate circumstanțele cauzei precum și de persoana inculpatului Duminica S., corect i-a stabilit acestuia o pedeapsă mai blîndă (*amenda*).

În continuare instanța de recurs reține și faptul că instanța de fond ținînd cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, corect i-a stabilit lui Duminica S. pedeapsa amenzii în mărime de 500 unități convenționale.

În consecință, reieșind din circumstanțele indicate, instanța de recurs consideră, că pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 349 alin. (1) Cod penal corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, iar hotărîrea atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Referitor la motivul invocat în cererea de recurs că, „(...) instanța de apel adoptînd hotărîrea nu s-a expus asupra argumentului invocat în cererea de apel privind netemeinicia admiterii în principiu a acțiunii civile de către prima instanță”, Colegiul penal menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece prin decizia instanței de apel a fost menținută sentința, prin care acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Neagu V., a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, prin urmare instanța de recurs consideră că, nepronunțarea de către instanța de apel asupra argumentului menționat nu poate duce la casarea deciziei contestate, or potrivit practicii CtEDO (*Coroi vs R.Moldova*, 15.03.2011), Curtea a specificat că, „ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărîrea primei instanțe. Totuși, avînd în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărîrea acesteia este motivată suficient, precum și avînd în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CoEDO”.

Prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Duminica Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat, din 18 iunie 2015, în cauza penală în privința lui *Duminica Serghei Dmitri*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 ianuarie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti